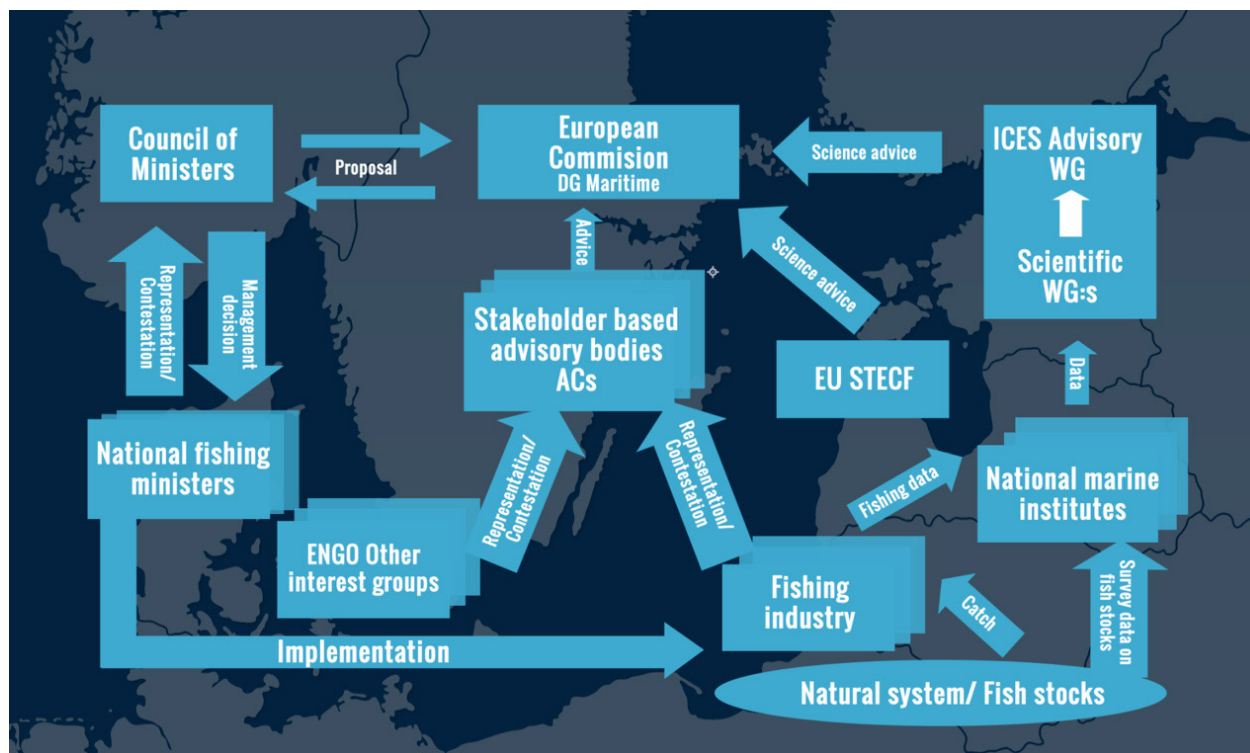


Torskkvoter i Östersjön

ICES föreslår att torskkvoten för det östra beståndet begränsas till knappt 16.700 ton. Det är en minskning med närmare 40 procent från förra årets råd. För västra beståndet föreslår ICES ett mycket brett spann och överlåter till politikerna att fatta beslut.



EU:s fiskeriförvaltning

Nästa års torskfiske i Östersjön regleras av en process i flera steg som slutar med att EU:s fiskeministrar i höst beslutar om 2019 års kvoter för fisket. I går lämnade Internationella havsforskningsrådet (ICES) sina rekommendationer.

ICES råd går till olika intressenter som Baltfish, där samtliga östersjöstater deltar. Baltfish ger sedan sina kommentarer till EU-kommissionen som i sin tur lämnar ett förslag till fiskeministrarna, vilka fattar beslut om kvoterna. ICES förslag granskas även inom EU-kommissionens egna expertorgan.

Denna omfattande förvaltningsapparat med vetenskaplig expertis till sitt förfogande har tyvärr sedan länge misslyckats med att upprätthålla ett hållbart bestånd av östersjötorsk. Fångsterna har varierat över åren, men har minskat stadigt sedan mitten av 1990-talet och uppgick 2017 till bara 10 - 15 procent av tidigare fångstnivåer. En av de främsta orsakerna är att fiskeministrarna under 27 av de senaste 30 åren beslutat om väsentligt högre kvoter än ICES

rekommenderat, medan beståndet successivt utarmats, se <https://raddaostersjotorsken.se/2018/05/07/fiskebrief-5/>.

Fiskeministrarna har bortsett från rådgivningen och beslutat om kvoter som bestånden inte tål. ICES bedömningar fokuserar också främst på beståndets antalsmässiga utveckling medan fiskens storlek, kondition och tillväxt ges mindre uppmärksamhet. Det omfattande administrativa systemet har misslyckats med att göra fisket efter östersjötorsk miljömässigt, ekonomiskt och socialt hållbart.

Både regering och opposition har sagt sig vara medvetna om hur utsatt östersjötorsken är, men påpekar bland annat i riksdagsdebatter att de följer ICES rådgivning och processen för att fastställa kvoterna. Politikerna gömmer sig alltså bakom ICES råd trots att de oftast inte följs.

Rådgivningen som ligger till grund för kvotbesluten bygger på ett antal kriterier för att fastställa fisk-

beståndens status. För detta behöver torskarna åldersbestämmas. I dag är torskarna för små och långsamväxande för att de metoder som tidigare använts för åldersbestämning skall fungera. ICES konstaterar att man inte kunnat genomföra en traditionell analys. Men det är ingen hemlighet att fisken är i dålig kondition och att beståndet mest består av små fiskar.

Torskfångsterna har minskat katastrofalt. Med så många små och långsamväxande torsk riskerar vi en förändrad födoväv i Östersjön och att genetiska förändringar permanentar situationen. Det är dystert

och beklagligt att ett mycket omfattande och dyrt system av vetenskapliga rekommendationer, tjänstemän inom EU och långa möten med fiskeministrarna endast har resulterat i kvoter som tillåtit att man fiskat för mycket och på fel sätt.

Den förvaltningsmodell som används har inte fungerat för östersjötorsken. Det behövs drastiska åtgärder. BalticSea2020 menar att ett stopp för bottentrålning skulle ge torsken möjlighet att återhämta sig, då de större fiskar som trots allt finns skulle få större chans att överleva och fortplanta sig.